Strażak Śląski

ORGAN ZWIĄZKU STRAŻY POŻARNYCH WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

WYCHODZI 1-GO i 15-GO KAŻDEGO MIESIĄCA.

JEDEN ZA WSZYSTKICH — WSZYSCY ZA JEDNEGO!

Rok II | Katowice, dnia 1 marca 1928 r. | Nr. 5

Adres Redakcji i Administracji **Katowice, ul. Szopena 16/I.** | Telefon 9-47 P. K. O. konto nr. 303.408. | **Prenumerata:** rocznie zł. 7.50, kwartalnie zł. 2.00

Treść: Administracja w Ochotn. Strażach Pożarnych. Do Ochotniczych Straży Pożarnych. Straż pożarna i elektryczność. Radjo a straże: Radjo, Ankieta „Przeglądu Pożarniczego“, Zagranica o stacji Katowickiej, Wspólny maszt antenowy. Dział oficjalny Związku. Z życia straży pożarnych. Ogłoszenia.

Administracja w Ochotn. Strażach Poż.

Bardzo poważny błąd popełniają ci z pośród naszych druhów — strażaków, którzy dział administracji w ochotniczych strażach pożarnych traktują jako podrzędny, nie wymagający głębszej troski i nie interesujący członków organizacji. Jest-to, podkreślam, bardzo poważny błąd, który z konieczności odbić się musi na sprawności ochotniczej straży pożarnej, przez hamowanie rozwoju technicznego, przez możność warcholenia jednostek w celach osobistych, wreszcie, przez brak zaufania ze strony tych czynników, które decydują o źródłach wpływów kasowych straży pożarnych, o podstawach materjalnych ich działalności organizacyjnej i technicznej.

Więc każdy, komu leży na sercu sprawa straży pożarnych, kto pragnie aby organizacje nasze cieszyły się wśród szerokich sfer społecznych i władz samorządowych opinją należną zrzeszeniom obywatelskim mającym na celu dobro publiczne, — musi wniknąć w istotę zagadnień administracji poszczególnych ochotniczych Straży pożarnych.

Straże pożarne opierające swój byt i rozwój działalności na podstawach finansowych, których źródłem są zasoby społeczne, w administracji swej wewnętrznej zasadę poszanowania grosza publicznego winny przestrzegać zarówno pod względem wyliczenia się z każdej najdrobniejszej kwoty wydatkowanej, jak niemniej pod względem racjonalnego gospodarowania wpływami do kasy straży.

Bowiem nie jest wystarczające dla społeczeństwa łożącego pośrednio lub bezpośrednio na potrzeby straży, wyliczenie się skarbnika straży iż wpływy za dany czasokres równają się wydatkom, że wypłaty dokonane zostały za wiedzą i zgodą Zarządu Straży, że Komisja Rewizyjna znalazła dowody Kasowe prawidłowo zaksięgowane a saldo książkowe zgodne jest z pozostałością w kasie.

Nieodzownym warunkiem prawidłowej administracji w ochotniczych strażach pożarnych, musi być planowość gospodarki, wyrażająca się w uzgodnieniu wpływów i wydatków z budżetem sporządzanym na progu rozpoczynającego się roku, oraz właściwe ustosunkowanie wydatków w poszczególnych działach zadań jakie spoczywają na strażach.

Koniecznym warunkiem zdobycia zupełnego zaufania społeczeństwa dla gospodarki ochotniczej straży pożarnej i całkowitego zrozumienia potrzeb tych organizacyj przez samorządy, które są powołane do zasilania funduszami kasy straży pożarnych, jest jawność administracji. Tego podstawowego obowiązku zarządów ochotniczych straży pożarnych, bez szkody dla normalnego życia i rozwoju organizacji, nie wolno jest lekceważyć albo choćby tylko niedoceniać.

W trosce o ten dział pracy naszych ochotniczych straży pożarnych, Władze Związku Straży Pożanych Województwa Sląskiego zdecydowały zaprowadzenie we wszystkich strażach na terenie górnośląskiej części województwa prawidłowej księgowości już od dnia 1 kwietnia b. r., jako od początku okresu budżetowego samorządów a tem samem i ochotniczych straży.

Wszelką pomoc i wskazówki w tym kierunku, Zarządy Ochotniczych Straży Pożarnych otrzymają od Panów Ogniomistrzów Pow.

Z tego miejsca apelujemy do jednostek kierowniczych w Zarządach Straży, iżby w imię

dobra sprawy, rozwoju placówek obywatelskiej służby publicznej jakiemi są ochotnicze straże pożarne, wzięły do serca sprawę poruszoną, stawiając przez to nasze organizacje na poziomie wzorowo administrowanych a więc pozyskujących z dniem każdym więcej zaufania i poparcia materjalnego ze strony społeczeństwa.

Niech zbliżający się nowy rok gospodarki ochotniczych straży pożarnych będzie jasnym i wyrazistym wskaźnikiem iakie potrzeby ma strażactwo i jak potrzeby organizacji samoobrony przeciwpożarowej głęboko przeniknęły do świadomości społeczeństwa.

R.

Do Ochotniczych Straży Pożarnych.

Główny Związek Straży Pożarnych
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, dnia 11-go lutego 1927 roku.

Nr. 778/I

DO
OCHOTNICZYCH STRAŻY POŻARNYCH

Druhowie!

Zbliżają się wybory do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

Podniecenie i gorące spory, jakie w związku z wyborami toczą się w masach społeczeństwa, łatwo mogą udzielić się szeregom naszej korporacji strażackiej.

Objawy takie mogłyby spowodować rozluźnienie szeregów strażackich, szkodliwe dla bezpieczeństwa pożarowego kraju.

Wobec powyższego Zarząd Głównego Związku Straży Pożarnych R. P. dążąc do utrzymania zwartości w strażactwie, a jednocześnie doceniając ważność obecnych wyborów i znając żywe zainteresowanie, z jakiem szeregi obywateli, zgrupowanych w strażach ochotniczych odnoszą się do wszelkich zagadnień życia państwowego — widzi potrzebę zajęcia stanowiska wobec najważniejszych bieżących zagadnień państwowo-politycznych.

Strażactwo ochotnicze w Polsce pracuje bezinteresownie dla dobra Państwa i ogółu obywateli. Tę pracę stawiamy sobie za cel korporacyjny; dla niej, w myśl hasła: „W jedności siła“ łączymy obywateli dobrej woli w karne szeregi, walczące z nieubłaganym wrogiem wewnętrznym społeczeństwa — pożarem.

Dlatego domagamy się od wszystkich obywateli, aby zjednoczyli się również przy wspólnej pracy dla dobra Państwa. Do Sejmu i Senatu wejść powinni ludzie, którzy nie względem partji, ale wobec Państwa zaciągną zobowiązania i tylko Państwu — nie partjom — będą służyli.

Strażactwo ochotnicze w Polsce widzi moc i siłę zbiorową tylko tam, gdzie tej zbiorowości ludzi przewodniczy silna, wyposażona w niezbędne uprawnienia władza, której należy się szacunek i poszanowanie podwładnych.

Domagamy się więc od obywateli Państwa poszanowania dla władzy państwowej, władza wykonawcza musi być w naszem Państwie silna, aby mogła wieść Polskę po drodze pełnego rozwoju mocarstwowego.

Strażactwo ochotnicze w Polsce walczy zwarcie bez względu na przekonania partyjne swoich członków, z wrogiem dobrobytu gospodarczego społeczeństwa — pożarami, niszczącemi corocznie mienia obywateli na sumę wielu dziesiątków miljonów zł.

Dlatego domagamy się od wszystkich obywateli państwa, aby w zwartych szeregach poparli lojalnie te poczynania obecnej władzy państwowej, które zmierzają do wszechstronnej naprawy stosunków gospodarczych w kraju.

Poprzeć więc należy te dążenia Władzy Państwowej, które zmierzają do zjednoczenia społeczeństwa na polu twórczej współpracy państwowej. Jak najusilniej zaś poprzeć należy te usiłowania drogą osobistego oddziaływania, oraz udzielić poparcia Władzy Państwowej w tych ośrodkach, lub okolicach kraju, gdzie mogłyby ujawnić się działania przeciwpaństwowe, komunistyczne, lub gdzie żywioł polski mógłby być zagrożony przez zblokowanie się elementów obcych, żywiących wrogie względem Państwa Polskiego tendencje.

Nie narzucając zatem nikomu przekonań politycznych, wzywamy całe Strażactwo Ochotnicze, aby w dniu wyborów wypełniło ten swój obowiązek obywatelski, a gremialnym udziałem w wyborach dało dobry przykład społeczeństwu. Należy również oddziaływać na otoczenie, aby żaden głos prawych obywateli nie przepadł.

Zarówno przed jak i w czasie wyborów zachowajmy całkowity spokój i ład wewnętrzny, które będą dla otoczenia straży przykładem i wzorem do naśladowania.

Karną naszą postawą wywrzyjmy wpływ na rozagitowane, zwalczające się obozy partyjne, wskazujac im, że własne interesy muszą poświęcić dla dobra państwa i ogółu obywateli.

Powyższą odezwę należy odczytać na Zebraniach Zarządu Straży, Rad Sztabowych oraz przed frontem Korpusu Straży.

CZOŁEM!

Zarząd Główn. Związku Straży Poż. Rzplitej Polskiej
prezes (—) Zygmunt Choromański, vice-prezes (—) Karol Rzepecki, członkowie Zarządu: (—) Jakób Kon, (—) Klemens Matusiak, (—) Jan Sztromajer.

Straż pożarna i elektryczność.

Do roku 1900 przypadło więcej jak 500 wypadków podczas ruchu. Wskutek pomnożenia się central okręgowych wdziera się elektryczny prąd zwolna do najdalszych i najmniejszych miejscowości. Straże pożarne powinny więc zająć się tą gałęzią wiedzy technicznej więcej niż dotąd, bo niema przemysłu niebezpieczniejszego lub więcej przeszkadzającego straży pożarnei przy akcji ratunkowej jak zakłady elektryczne zwłaszcza ich sieci przewodów. Nieraz zapewne straże pożarne wywołały niespodzianki o poważnych następstwach wskutek nieznajomości istoty elektryczności i jej urządzeń.

Zjednoczenie elektrowni ustaliło w porozumieniu ze strażami pożarnemi prawidła regulujące postępowanie przy pożarach w elektrowni, które poniżej pozwalam sobie podać uwadze kierowników straży.

A. OGÓLNE WSKAZÓWKI.

a) Poleca się dążyć do najściślejszej współpracy pomiędzy strażą pożarną i elektrownią. Urzędnicy elektrowni, wykazujący się jako tacy, mają dostęp do miejsca pożaru w charakterze służbowym.

b) Każda miejscowa elektrownia winna mieć stałe pogotowie personelu na wypadek pożaru, które natychmiast po zawiadomieniu o pożarze wzgl. na zawezwanie straży pożarnej udaje się na miejsce pożaru.

c) W miejscowościach, gdzie niema elektrowni, straż pożarna, powinna jednego lub paru członków wyszkolić jako elektromonterów pożarniczych, aby mogli w razie potrzeby proste prace instalacyjne wykonać.

d) W zakładach przemysłowych nie mogą być wykonywane w żadnym razie jakiekolwiek prace przez niewykwalifikowane osoby, nie znające ruchu miejscowego. Róboty elektrotechniczne, konieczne w wypadku pożaru, jak odłączenie pojedyńczych linij przewodów, skrócenie przewodów, wyłączenie motorów, wykonują, o ile tylko można, urzędnicy elektrowni, a tylko w nagłych wypadkach strażacy elektromonterzy. Łączenie w urządzeniu dla prądu o wysokiem napięciu wykonać mogą wyłącznie funkcjonarjusze elektrowni (monterzy ruchu).

e) Elektromonter strażak zachowuje klucz do tablicy rozdzielczej napięcia niskiego znajdującej się w budce przetwornicowej danej miejscowości.

B. ZASADNICZE POJĘCIA ELEKTRYCZNO-TECHN

1) Urządzenia o wysokiem napięciu są to urządzenia z napięciem. skierowanem do ziemi o więcej niż 250 wolt. Do takowych należą: elektrownie, stacje łączeń, budki przetwornicowe, urządzenia kolei i przewody napowietrzne. Podobne urządzenia oznaczone są najczęściej szyldem ze strzałką w kształcie błyskawicy i napisem. „Baczność — wysokie napięcie — niebezpieczeństwo życia“, lub temu podobne; w budowach są one otoczone siecią ochronną celem zapobieżenia dotknięcia przypadkowego. Przewody napowietrzne o wysokim napięciu (linje dalekonośne) są oznaczone wyżej wymienionemi szyldami na masztach i szczególnie wielkiemi izolatorami porcelanowymi. Każde bezpośrednie lub pośrednie dotknięcie jest niebezpieczne dla życia.

2) Urządzenia o niskiem napięciu są to urządzenia z napięciem, skierowanem do ziemi, o mniej niż 250 wolt. Do takowych należą: wszystkie urządzenia elektryczne nie należące pod B. l, szczególnie sieci miejscowe, instalacje domowe i pewne ruchy elektromotoryczne. Dotknięcie także jest niebezpieczne, wobec czego należy go koniecznie unikać.

Osobny rodzaj pomiędzy urządzeniami o niskiem napięciu tworzą prądy telegraficzne i telefoniczne (urządzenia prądu słabego), które w razie pożaru stykają się z przewodami prądu silnego (przewodami o wysokiem lub niskiem napięciu) i w ten sposób nabyć mogą charakteru niebezpiecznego.

C. SRODKI ZAPOBIEGAWCZE PRZY POŻARACH.

1) Ogólne.

a) w każdym raźie powinno się zawiadomić najbliższe biuro ruchu elektrowni w najkrótszej drodze — telefonicznie, telegraficznie lub gońcem, które na wezwanie wyśle na miejsce pożaru odpowiedni personel. ~~Tylko ci decydują o~~ potrzebnych środkach zapobiegawczych co do urządzeń o wysokiem napięciu i o ich wykonaniu.

b) Odłączenie ma się odbyć zawsze porządnie zapomocą znajdujących się łączników. Srodek gwałtowny doziemiania i skrócanie przewodów można tylko stosować w razie niebezpieczeństwa życia i to tylko z największą ostrożnością przez fachowców.

c) W elektrycznych zakładach ruchu palących się lub bezpośrednio zagrożonych wstrzymuje się ruch tylko w razie najostatniejszym i to tylko przez personel ruchu.

d) W palących się ubikacjach lub bezpośrednio zagrożonych pożarem, odłącza maszyny znajdujące się w ruchu personel ruchu. O ile tych lub innych osób wykształconych w tym zawodzie niema na miejscu, wtedy prace te wykona elektomonter strażak. Wszelkie przewody z wyjątkiem urządzeń oświetlenia odłącza się od prądu.

e) Zarówki znajdujące się w ubikacjach palących się lub zagrożonych pożarem należy włączyć — i w dzień. Przeciwnie wszystkim innym środkom oświetlenia, świecą się żarówki także w przepełnionych dymem ubikacjach; są one przeto niezbędne do ułatwienia akcji ratunkowej. Przewodów do nich należących nie wolno odłączać.

O ile przewody są znacznie zniszczone, poleca się bezpieczniki z odpowiedniego okręgu prądu usunąć.

2) Srodki gaszenia.

a) Przed rozpoczęciem akcji gaszenia winno się urządzenia elektryczne, o ile można, odpowiednio łącznikiem wyłączyć. Nie wolno drutu przewodniego bez przyczyny przecinać lub zrywać.

b) Maszyny, tablice rozdzielcze i aparaty winno się chronić możliwie od wody użytej do gaszenia. W razie pożaru w urządzeniach elektrycznych wolno bez wyjątku, używać działające kwasem, nie palne i nie przewodzące środki do gaszenia (gaśnice na sucho). W ubikacjach z aparatami zawierającemi większe mnóstwa oleju (przetwornice, łączniki olejowe) poleca się używanie piasku. Przy maszynach zaś nie wolno używać piasku, lecz gaśnice na sucho lub inne środki równoznaczne.

c) Przy pożarach linji dalekonośnych (pożary masztów) nie zawsze można będzie gasić bez wody. O ile chodzi o przewody o wysokiem napięciu winno postarać się o to, by odpowiednie linje przewodów były przed gaszeniem bez napięcia, należy więc je wyłączyć (łącznikiem masztowym wzgl. linjowym).

Skrzynię wodną wzgl. komorę sikawki winno się przy najbliższej studni uziemić. O ile to niemożliwe, poważnym środkiem ochronnym jest połączona z prądownicą linką miedzianą, płyta metalowa na której staje prądownik. Należy za wszelką cenę unikać kierowania prądu wody na przewody o wysokiem napięciu.

3. Uzbrojenie straży pożarnej w warunkach elektrycznem porażeniem grożących.

a) Każdy metal przewodzi prąd i jest przeto niebezpieczny dla człowieka. Dotknięcie każdego przewodu guzikami metalowemi wzgl. okuciem kasku jak munduru trzeba jak najsurowiej unikać.

b) Prądownik nosi stosowną płytę metalową większej płaszczyzny, do której przyłącza się prądownicę przewodem o wystarczająco wielkim przekroju.

c) Personel elektrowni, wzgl. elektromonter strażak, ma być zaopatrzony na wypadek potrzeby w kleszcze z rączkami dobrze izolowanemi.

D. POSTĘPOWANIE PO POŻARZE.

Po ukończeniu akcji gaśniczej wolno wstąpić na miejsce pożaru dopiero wtedy, gdy stwierdzono, że wszelkie uszkodzone przez pożar części instalacji elektrycznej zupełnie odłączone. Urządzenie wolno dopiero uruchomić, gdy je uznano przez właściwe czynniki jako odpowiadające przepisom ochronnym.

E. OBCHODZENIE SIĘ Z ULEGŁYM NIESZCZĘŚLIWEMU WYPADKOWI PRZY POŻARZE.

a) Przy wypadkach spowodowanych dotknięciem przewodu lub innych części, zawierających napięcie w urządzeniach o niskiem napięciu, należy urządzenie to wyłączyć z sieci prądu, ponieważ dotknięcie uległego wypadkowi niebezpieczne jest dla ratującego. O ile nie można prądu wyłączyć lub przeciąć, pod odpowiedniemi warunkami ochronnymi (n. p. kleszczami z rączkami izolowanemi a to tylko przez fachowców), należy uległego wypadkowi chwycić suchą derą lub innymi przedmiotami izolującemi i oddalić go od prądu.

b) Przy wypadkach o wysokiem napięciu wolno uległego wypadkowi dopiero wtedy oddalić od prądu, gdy prąd jest wyłączony.

c) Jeżeli osoba jest porażona udarem elektrycznym trzeba bezzwłocznie zastosować sztuczne oddychanie. W każdym wypadku musi być lekarz zawezwany.

(—) *Franciszek Wiedemann*

Naczelnik Ochotniczej Straży Pożarnej w Chorzowie.

RADJO A STRAŻE.

Radjo.

Zgodnie z zapowiedzią w jednym z poprzednich numerów, w każdym numerze „Strażaka Śląskiego„ podawać będziemy informacje z dziedziny radjofonji. Szczupłe ramy naszego czasopisma i specjalne jego przeznaczenie, z konieczności ograniczać będzie rozmiary rzeczonych informacji tylko do stotnie interesujących naszych czytelników.

W przygotowaniu mamy kilka prostych szematów i rysunków montarzowych odbiorczych radjoaparatów detektorowych i zamieszczać je będziemy w miarę posiadania wolnego miejsca w „Strażaku Śląskim".

W dalszym ciągu, za pośrednictwem radjo stacji Katowickiej. na fali 422 metry nadawane są w każdy poniedziałek o godzinie 7-ej wieczorem (19-ej) Komunikaty Strażactwa Śląskiego.

Obecnie dowiadujemy się, że za przykładem naszego Związku, w zrozumieniu doniosłości audycyj strażackich, zamierza również Główny Związek Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej rozpocząć nadawanie komunikatów i prelekcji. Otwiera się tu duże pole dla zapoznania szerokich sfer społeczeństwa polskiego i zagranicy z wytycznemi rozwoju strażactwa ochotniczego w naszym Państwie, informowania zrzeszonego w strażach pożarnych obywatelstwa o pracach bieżących i zamierzeniach naszej Centrali.

Popłyną na falach eteru wówczas hasła strażackie a wraz z tem wzrosną i spotęgują się więzy łączące brać strażacką rozsianą po ziemiach polskich. Przenikną na drodze radjowego słowa do świadomości ogółu żadania, cele, trudy i mozoły organizacyjnej działalności straży pożarnych, jednając pracy naszej nowe zastępy zwolenników i uznanie społeczeństwa.

Nasze radjokomunikaty odciążone zostaną z obowiązku informowania o pracach bieżących centrali a tem samem więcej czasu poświęcić będziemy mogli pogawędkom na tematy fachowe i organizacyjne, pogawędkom które takim uznaniem cieszą się wśród braci strażackiej a nawet wśród radjosłuchaczy-niestrażaków.

Ankieta „Przeglądu Pożarniczego".

Mając na widoku wydanie niebawem specjalnego numeru „Przeglądu Pożarniczego", poświęconego propagandzie radja w strażach i uwydatnieniu tych korzyści, jakie w związku z tem osiągnąć mogą nasze placówki strażackie i ich członkowie, odwołujemy sie niniejszem do zarządów tych straży, które posiadają już radjoodbiorniki, aby nadesłały nam odpowiednie korespondencje, omawiające szczegóły wprowadzenia radja w życiu straży.

W korespondencjach tych prosimy Druhów uwzględnić dane następujące.

1) Kiedy straż zainstalowała w swej siedzibie radjoodbiornik?

2) W jaki sposób straż zdobyła fundusze na jego posiadanie?

3) Jak często zbierają się członkowie straży na audycje radjowe?

4) Czy na audycje te zbiera się rownież ludność miejscowa?

Jaką w tym wypadku opłatę pobiera straż i jakie fundusze osiąga z tego tytułu?

5) Z jakich stacji nadawczych (krajowych i zagranicznych) najczęściej słuchają zebrani audycji?

6) Co z programów polskich radjostacji nadawczych interesuje najbardziej członków straży i miejscową ludność, zbierającą się w jej siedzibie?

7) Jakie korzyści widzą Druhowie dla Straży z założenia radjoaparatu w jej siedzibie?

Bardzo wdzięczni bylibyśmy też Druhom-Czytelnikom za fotografje obrazujące członków straży i ludność miejscową podczas zbiorowego słuchania audycji radjowych.

Mamy niezłomną nadzieję, że członkowie tych straży, które radjo już u siebie posiadają, docenią konieczność zobrazowania, jak szerokie kręgi objęło ono wśród strażactwa naszego i nie odmówią nam łaskawie nadesłania tych informacji, które bezsprzecznie przyczynią się do rozpowszechnienia radja wśród organizacji strażackich.

Straże zaś, które radjoaparatów jeszcze nie posiadają, prosimy również gorąco o nadsyłanie odpowiedzi na pytanie;

Co było przyczyną, że jeszcze radjoodbiorników w swych siedzibach nie wprowadziły. (Czy brak funduszów, czy też nieznalezienie sposobów sfinansowania tego przedsięwzięcia, czy wreszcie poprostu niezastanawianie się dotychczas, że radjo w życiu straży odegrać może doniosłą rolę?)

Wszyscy przeto weźcie udział w tej ankiecie „Przeglądu Pożarniczego" i odpowiedźcie też jeszcze na jedno pytanie:

1) Ilu członków Waszej Straży posiada już własne radjoodbiorniki i czy, być może, nie zbiera cie się prywatnie dla słuchania audycji radjowych?

Powyższe dane prosimy nadesłać w terminie **do dnia 10 marca b. r.**

Wspólny maszt antenowy dla całego domu.

Popularność radja sprawiła, że zwłaszcza w większych miastach na dachach domów tworzył się istny las masztów antenowych, co wyglądało nieestetycznie. Obecnie kwestja ta została w Szwecji rozwiązana w ten sposób, że na dachu kamienicy ustawia się jeden duży, wspólny maszt, od którego prowadzą pojedyńcze linki antenowe do każdego z aparatów. Czy sposób ten okaże się praktyczny i czy czystość odbioru na tem nie ucierpi, wykaże najbliższa przyszłość.

Zagranica o stacji katowickiej.

Uruchomiona zaledwie przed trzema miesiącami stacja katowicka ma za sobą już cały szereg sukcesów na terenie krajowym, a przedewszystkiem na terenie międzynarodowym.

Liczne listy, nadchodzące z różnych stron świata, świadczą o doskonałości technicznej stacji i o ogromnym promieniu jej działania.

Listy te nadchodzą ze wszystkich krajów europejskich, a nawet czasem z Afryki i Azji, których autorzy stwierdzają doskonały odbiór, oraz wysoki poziom programów polskich, dowodząc, że radjostacja katowicka jest pierwszorzędnym środkiem propagandy polskości na terenie międzynarodowym.

Dział oficjalny Związku.

Posiedzenie Zarządu Związku.

W dniu 24 lutego b. r. w lokalu Miejskiej Straży Pożarnej odbyło się posiedzenie Zarządu Związku Straży Pożarnych Województwa Sląskiego pod przewodnictwem Prezesa D-ha Mildnera, przy udziale członków: viceprezesa Broncla, sekretarza Barona, skarbnika Slązaka i druhów: Markietona, Rzeźniczka, posła Kędziora, Tomeczka, Koja i Widucha.

Po zatwierdzeniu protokułu poprzedniego posiedzenia Zarządu i przyjęciu do wiadomości sprawozdań, oraz omówieniu odezwy do Straży Pożarnych wystosowanej przez Główny Związek Straży Pożarnych R. P., przystąpiono do rozpatrzenia projektu jednolitego statutu dla wszystkich związków wojewódzkich straży pożarnych. W dyskusji uwidoczniły się trudności zastosowania rzeczonego projektu w niezmienionem brzmieniu na terenie górnośląskiej części naszego województwa z uwagi na kolizje pojęć organizacyjnych poszczególnych paragrafów z ustawodawstwem regulującym sprawy obrony przeciwpożarowej. Również moment usunięcia ze statutu Walnych Zgromadzeń i zastąpienie ich Radą złożoną w przeważającej liczbie z wirylistów, z możnością wprowadzenia do Władz Związku osób z poza organizacji, nie znalazł uzasadnienia. W rezultacie przeto przeprowadzonej dyskusji, polecono delegatom na posiedzenie Rady Naczelnej Głównego Związku, zastrzeżenie się imieniem Związku Sląskiego co do wprowadzenia na Slązku omawianego statutu.

Sprawę zamówienia wzorowej książkowości dla ochotniczych straży pożarnych, powierzono decyzji prezydjum.

Szereg drobniejszych spraw bieżących wypełnił kilkogdzinne obrady Zarządu.

Konferencje Jednodniowe.

Jednodniową Konferencją dla oficerów strażackich z terenu powiatu Swiętochłowickiego, zakończono serję konferencji, których zasadniczym celem było dokładne zapoznanie tecznicznych kierowników straży pożarnych z planem działalności strażactwa śląskiego w roku bieżącym oraz zagadnieniami jakie rozwój obrony przeciwpożarowej naszego Państwa stwarza dla wyszkolenia straży pożarnych.

Konferencja jednodniowa dla powiatu świętochłowickiego odbyła się w dniu 19 lutego bież. roku w lokalu p. Kokotka w Łagiewnikach i zgromadziła 28 uczestników. Na konferencję rzeczoną przybyli; inspektor wojewódzki D h B. Pachelski i Ogniomistrz Powiatowy D-h L. Mierzejewski. Zarząd Powiatowego Związku reprezentował sekretarz tegoż D-h Mańczak.

Tematem Koferencji były cztery obszerne referaty wygłoszone przez inspektora wojewódzkiego na tematy: planu organizacyjnego zbiorowych czynności strażactwa śląskiego, znaczenia kursów pożarnictwa, zjazdów konkursowych, konferencji dyskusyjnych i gospodarczy sposób przeprowadzenia tychże. Ujednolicenie administracji w poszczególnych strażach pożarnych, przez zaprowadzenie wzorowej i jednolitej księgowości, oraz sprawa konieczności rozszerzenia zakresu wyszkolenia straży pożarnych na dział gazownictwa i obrony przeciwlotniczej.

Liczne głosy uczestników konferencji, wskazywały na odczucie istotnych potrzeb strażactwa zorganizowanego, wyrażonych w referatach. Bowiem rozwój współczesny straży pożarnych, zwłaszcza ochotniczych, stawia coraz większe wymagania zarówno dla kwalifikacji fachowych technicznych kierowników straży pożarnych, jak niemniej dla zdolności administracyjnych poszczególnych organizacyj strażackich.

Ogólny więc rezultat przeprowadzonych dla wszystkich powiatów górnośląskiej części województwa Jednodniowych Konferencyj, okazał się wybitnie dodatni. Zainteresowanie poruszonemi w referatach sprawami, aczkolwiek zdawałoby się nowemi dla życia wewnętrznego naszych straży pożarnych, wskazywało na poziom uobywatelnienia szeregów strażackich na którym rozbudowa nowych zagadnień służby publicznej znajdzie grunt podatny.

Posiedzenie Zarządu Pow. Zw. Katowickiego.

W dniu 10-go lutego w gmachu Miejskiej Straży Zawodowej odbyło się posiedzenie Zarządu Związku Straży Pożarnych Powiatu Katowickiego.

Obrady odbyły się pod przewodnictwem Prezesa Związku D-ha posła Kędziora przy obecności Druhów: inż. Kiszki, Barona, Drobiga, Kruczka, Markieffki, Wiedemanna i Oleja w zastępstwie Slązaka.

Po zatwierdzeniu protokółu poprzedniego posiedzenia Zarządu, przyznano odznaczenia za wysługę lat 5-ciu członkom Ochotniczej Straży Pożarnej w Kochłowicach.

Plan działalności na rok 1928/29, po szczegółowem rozpatrzeniu i stwierdzeniu iż uzgadniony jest z ogólnym planem działalności na terenie górnośląskiej części województwa, zatwierdzono, powierzając dopilnowanie wykonania rzeczonego planu ogniomistrzowi powiatowemu p. R. Baronowi.

Odczytany protokół Komisji przeprowadzającej rozliczenie kasowe między Związkiem Straży Pożarnych Powiatu Katowickiego a wyłonionym z tegoż nowopowstałym Związkiem Straży Pożarnych na miasto Katowice, Zarząd przyjął do zatwierdzającej wiadomości. Rozliczenie rzeczone przeprowadziła Komisja zło-

żona z Druhów: Barona, Drobiga, radcy Golli i Gromotki w dniu 27 stycznia b. r. uznając pretensję nowopowstałego Związku do sumy zł. 180 z budżetu roku ubiegłego.

Walne Zgromadzenie Powiatowego Związku Straży Pożarnych postanowiono odbyć w dniu 24 czerwca b. r. w Brzezince z okazji obchodu jubileuszu 25 lecia tamtejszej Straży Pożarnej Ochotniczej.

Na tem posiedzenie zakończono.

Pokaz najnowszych drabin mechanicznych.

Z okazji zakupu przez Magistrat miasta Królewskiej Huty nowej drabiny mechanicznej na samochodzie z napędem motorowym, zbudowanej według ostatnich udoskonaleń w tym zakresie, odbył się na placu Miejskiej Straży Pożarnej w Królewskiej Hucie pokaz drabin mechanicznych: produkcji firmy Metz i firmy Magirus. Pokaz pracy rzeczonych drabin zgromadził liczne zastępy przedstawicieli samorządów i strażactwa.

Jednocześnie, jako uzupełniający pokaz, demonstrowano sikawki motorowe: marki Metz i D. K. W. obie przenośne, sikawkę ręczną-tłokową firmy „Unja Strażacka", oraz szereg pomocniczych narzędzi strażackich i sanitarnych, dostarczonych na miejsce przez firmę „Czesław Miarczyński w Katowicach".

Szczegółowy opis drabin mechnicznych demonstrowanych na rzeczonym pokazie i uwagi o sikawkach motorowych, zamieścimy w jednym z następnych numerów „Strażaka Sląskiego".

Komunikat Głównego Związku w sprawie ekspertyz narzędzi pożarniczych.

Główny Związek Straży Pożarnych R. P., dążąc do ulepszania produkcji narzędzi pożarniczych, roztacza techniczny nadzór nad narzędziami wyrabianemi w wytwórniach krajowych. W tym celu powołana została komisja ekspertów, która na żądanie firm bada narzędzia. Obecnie próbom poddawane są przeważnie tylko sikawki oraz częściowo drabiny, jednakże czynione są starania, aby w niedługim czasie badaniom podlegały wszystkie narzędzia pożarne.

Badaniom komisji ekspertów przy Głównym Związku podlegają obecnie narzędzia, wyrabiane przez następujące firmy warszawskie: Składnica Straży Pożarnych S. A., Bracia Mencel, Strażackie Biuro Techniczne i „Strażak". Na terenie zaś Małopolski i województwa Poznańskiego działają miejscowe komisje ekspertów, które badają wyłącznie sikawki.

W 1927-ym roku komisja ekspertów przy Głównym Związku Straży Pożarnych R. P. zbadała ogółem 568 sikawek, z czego na poszczególne firmy przypada:

1. Składnica Straży Pożarnych S. A. 337 sikawek — 59%.
2. Bracia Mencel 102 sikawki — 18%.
3. Strażackie Biuro Techniczne 84 sikawki—15%
4. „Strażak" 45 sikawek — 8%.

Ze zbadanych sikawek większość, bo 559 sztuk przypada na sikawki dwucylindrowe (98,4%), reszta zaś t. j. 9 sztuk — na sikawki jednocylindrowe (1,6%), przyczem firmy: Składnica Straży Pożarnych i „Bracia Mencel" poddały w roku 1927 badaniom Komisji Ekspertów całkowitą swą produkcję sikawek

Zarząd Głównego Związku:

prezes (—) Z. Choromański naczelnik (—) J. Sztromajer

Zjazd we Francji.

Dowiadujemy się, że 42-gi kongres Związku Straży Pożarnych Francuskich odbędzie się w roku bieżącym w mieście Vichy w dniu 27-ym września.

Organizatorzy kongresu zwrócili się z zapytaniem do Głównego Związku Straży Pożarnych, czy nie byłby skłonny wydelegować drużynę reprezentacyjną, któraby zademonstrowała pokazowe ćwiczenia strażackie.

W tej sprawie ma nastąpić niebawem, jak się informujemy, decyzja władz zrzeszonego strażactwa polskiego.

Zjazd Strażactwa Czechosłowackiego.

Czechosłowacki Związek Straży Pożarnych nadesłał w końcu stycznia r. b. do władz naszego Głównego Związku Straży Pożarnych zaproszenie do wzięcia udziału w tegorocznym zjeździe strażactwa czeskiego.

Zjazd ten odbędzie się w dniach od 5-go do 8-go lipca r. b. w Pradze pod protektoratem p. prezydenta Republiki Czechosłowackiej dr. T. G. Masaryka.

W okresie zjazdu, w dniach od 29-go czerwca do 8-go lipca r b. zorganizowana zostanie międzynarodowa wystawa pożarnicza, uwzględniająca również inne działy, jak służby samarytańskiej, służby bezpieczeństwa publicznego, radja, ubezpieczeń i t. p. Na wystawie mają być przeprowadzone pokazy gaszenia pożarów w dawnych czasach wraz z porównaniem ich ze sposobami opanowywania pożarów w dobie obecnej.

Program zjazdu przewiduje ćwiczenia pokazowe straży pożarnych na specjalnie w tym celu przygotowanym stadjonie, który będzie mógł pomieścić przeszło 10,000 ćwiczących strażaków. W pokazach ćwiczebnych wystąpią zarówno mężczyźni jak również kobiety i młodzież, stanowią oni bowiem w Czechach, jak wiemy, specjalne oddziały strażackie i samarytańskie.

Podczas zjazdu projektowane jest odbycie zebrania Związku Słowiańskich Straży Pożarnych.

Czechosłowacki Związek Straży zwrócił się z prośbą o wydelegowanie 3-ch przedstawicieli naszego strażactwa jako reprezentantów oficjalnych, wyrażając jednocześnie nadzieję, że przybędzie niewątpliwie, większa liczba przedstawicieli naszego strażactwa i zapewniając, że wszyscy członkowie straży, a nawet ich rodziny zostaną przyjęci „z otwartem sercem".

Na najbliższem posiedzeniu Rady Naczelnej zapadnie decyzja co do udziału przedstawicieli strażactwa naszego w tym zjeździe, poczem nie omieszkamy opublikować warunków udziału dla tych druhów, którzyby pragnęli niezależnie od delegacji oficjalnej, jaką wyznaczą władze Głównego Związku, wziąść udział w omawianym zjeździe.

Międzynarodowe zawody i wystawa w Turynie.

Wzmiankowaliśmy już o mających się odbyć w roku bież. międzynarodowych zawodach strażackich w Turynie, przyczem wywiązała się też żywa polemika co do udziału w tych zawodach naszych straży.

Główny Związek Straży Pożarnych otrzymał szczegóły tych zawodów.

Międzynarodowe zawody strażackie w Turynie organizowane są pod protektoratem Króla Włoch za aprobatą szefa rządu włoskiego B. Mussoliniego. Odbędą się one w dniach od 1-go do 4-go września r. b. Łącznie z temi zawodami odbędą się również

ogólnopaństwowe zawody straży włoskich oraz urządzona będzie międzynarodowa wystawa środków obrony pożarowej.

Zarówno zawody, jak i wystawa przeciwpożarowa mają na celu zobrazowanie postępów techniki pożarniczej i wykazanie przystosowania zdobyczy wiedzy w dziedzinie pożarnictwa do celów obrony ludzkości przed klęskami pożarowemi.

Komitet wykonawczy zawodów i wystawy odwołał się już z zaproszeniami do szeregu straży w Polsce i jak się dowiadujemy zadeklarowały swój udział w tych zawodach straże: Łódzka i Warszawska.

Poza Polską zgłosiły sie do udziału w zawodach straże pożarne z następujących państw: Anglji, Belgji, Francji, Portugalji, Szwajcarji i Chin.

Komitet wykonawczy międzynarodowych zawodów w Turynie odwołał się jednocześnie do Głównego Związku Straży o wyznaczenie osoby zaufanej, do sądu konkursowego z ramienia strażactwa polskiego.

Za naszem pośrednictwem komitet wykonawczy odwołuje się do wszystkich producentów narzędzi i przyrządów pożarniczych w Polsce z prośbą o wzięcie udziału w organizowanej wystawie. Materjały, dotyczące szczegółowszych informacji o tej wystawie, są do przejrzania w biurze Gł. Zw. Straż. Poż. R. P.

Z życia straży pożarnych.

BRZEZINY SLĄSKIE. Monotonne czasy zimowe przerwała sobie nasza straż ochotnicza przedstawieniem teatralnem w Swięto Trzech Króli i zabawą zimową w niedzielę 8. I. 1928 r

Onegdaj odbyło się zaś Zebranie Zarządu na którym to omówiono szereg ważnych spraw. Na wyszczególnienie zasługuje sprawa programu pracy i w związku z tem budżet straży. Uzgodniono niektóre pozycje tak, że zapotrzebowania straży zóstaną po większej części zaspokojone, co pociągnie za sobą wydatki 3,800 zł. Za gotowość i żywe zainteresowanie się sprawami straży jak obroną przeciwpożarową wogóle, wyrażono p. naczelnikowi gminy Kotuchowi, szczere podziękowanie. Program pracy, wygłoszony przez naczelnika d-ha Gliklicha jednogłośnie przyjęto do wiadomości i akceptowano. Należy zaznaczyć, że jednomyślność Zarządu, daje możność szybkiego posuwania się naprzód ku wyżynie technicznej doskonałości. Również trzeba nadmienić, że tutejsza Gmina ukazuje wielkie zainteresowanie się sprawami pożarnictwa, za co należy jej się względnie Zarządowi Gminy, p. naczelnikowi Kotuchowi i jego zastępcy p. aptekarzowi Krauzemu szczere uznanie.

BRZEZINKA. W niedzielę, dnia 19. lutego b. r. odbyło się Walne Zebranie miejscowej ochotniczej straży pożarnej. Po zagajeniu przez prezesa druha Sorka hasłem „Czołem“ Zarząd zdał sprawozdanie z działalności całego roku, poczem udzielono mu absolutorjum. W myśl statutu przystąpiono następnie do wyboru 4 ustępujących członków zarządu mianowice: zastępcy naczelnika, skarbnika i sekretarza. Zebrani jednogłośnie wybrali starych członków do zarządu, który się obecnie składa następująco:

1) budowniczy Sorek Wincenty — prezes, 2) dozorca prochowni Szczot Paweł — viceprezes, 3) dozorca elektrowni Boruta Piotr — naczelnik, 4) górnik Kowalski Teodor — zastępca naczelnika, 5) sekretarz gminny Rotman Franciszek — sekretarz, 6) funkcjonarjusz Wydziału Powiatowego Szczot Jan — skarbnik, 7) elektrykarz Bożek Józef — plutonowy, 8) szofer Sper Franiszek — plutonowy, 9) inwalida Rak Wojciech — plutonowy.

Po wyborze Zarządu przystąpiono do wolnych głosów i druh prezes komunikuje o odbyciu się w b. r. Powiatowym Zjeździe w Brzezince. Druh naczelnik Kowalski apeluje do członków by ze względu na Zjazd członkowie uczęszczali w komplecie i regularnie na ćwiczenia, zaznaczając, że w roku w którem straż obchodziła 10-cio letni jubileusz ćwiczono codziennie. Druh Bożek proponuje rozpoczęcie ćwiczeń przed 1 kwietniem, na co się zebrani zgodzili. Druh Rotman komunikuje, że 27 lutego b r. odbędzie się Konstytucyjne Zebranie Kolumny Sanitarnej i prosi, by wszyscy członkowie na to zebranie przybyli.

Wielka dyskusja wyłoniła się nad niedostatecznem umundurowaniu strażaków i druh Bożek z wielkiem ubolewaniem podaje do wiadomości, że tylko 3 strażaków posiada mundury świąteczne i z powodu tego czasami brak chorążych do sztandaru. W tej kwestji druh Rotman proponuje, by towarzystwo z własnych funduszy i za pomocą gminy sprawiło muudury i zgłosiło się 8 członków, którzy się zobowiązali w przeciągu 1 roku koszta za mundury kasie strażackiej zwrócić.

Zebranie zakończono uczczeniem przez powstanie z miejsc, w ohydny sposób przez „Grenzschutzów“ w Brzezince zamordowanego powstańca Goja Wilhelma z Krasów którego zwłoki były przewiezione w niedzielę 19. lutego 1928 r. z Lędzin do Krasów.

Komitet Redakcyjny stanowią pp.: Baron R., Mierzejewski L., Koszyk T., insp. Pachelski, Rzeźniczek M., Suchy J., Ślązak L.

Nakładem Związku Straży Pożarnych Województwa Śląskiego. Redaktor odpowiedzialny insp. B. PACHELSKI

Druk: Drukarni i Introligatorni „PRACA“ w Sosnowcu, ulica Kołłątaja Nr. 10, telefon Nr. 60.